

24

EGGOTE

24

1979 Gegužis

EGLUTė

1979 gegužis

TURINYS

- 3 ANKSTU RYTA, R. Jotvingytė
- 4 ANDRIUKO RŪPESČIAI, A. Vaičiulaitis
- 11 DAILIDĖ, PERKŪNAS IR VELNIAS, L. Lapinskienė
- 20 MAMYTĖS DIENAI, V. Šimaitis
- 21 MOTINOS DIENA
- 22 NENUPIRKTA DOVANA, Rūta Stroputė
- 23 PAVEIKSLŲ PARODA
- 25 DARBELIAI
- 29 GALVOSŪKIAI, R. Račkauskienė
- 32 JUOKAI

PIEŠINIAI

1979 m. viršeliai — Jono Tričio
Skyrių vinjetės — Zitos Sodeikienės
Kitos iliustracijos:
D. Kizlauskienė — 3
A. Sruoginienė — 4-10
O. M. — 11, 15
L. Vaitkienė — 13, 18
L. Didžbalytė — 26

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, kalbos — R. Račkauskienė, pasakų — A. Vygantienė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTė — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Conn. 06260
EGLUTė (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

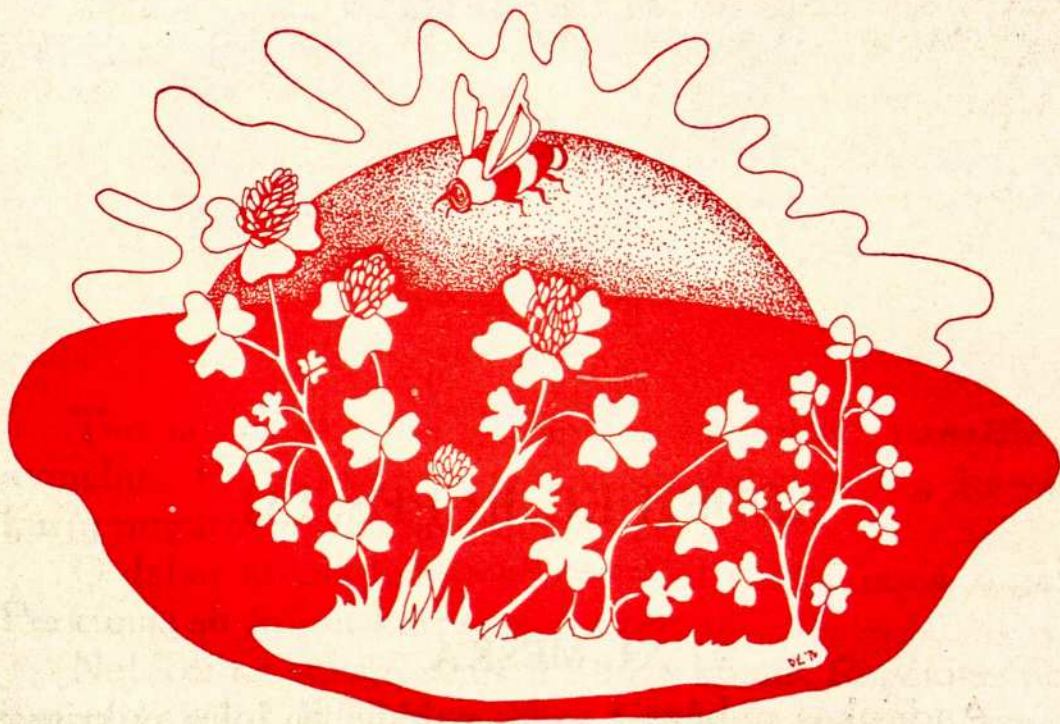
ANKSTŲ RYTA

Ritonė Jotvingytė

Ankstų rytą, kai jau rasos
Nuo lapelių rieda,
Siunčia saulė spinduliuką
Į kiekvieną žiedą.

Siunčia saulė spinduliuką
Ir likimą lemia.
Taria: "Bitė lai sau medų
Iš gėlyno semia".

Ir lai visą dobilieną
Gaubia kvapas vaško
Bei medaus, kurį samanės
Kopdamos pritaško.

Ar norėtum žinoti, kaip vaikai žaisdavo ūkyje Lietuvoje? Gal Jūsų tėveliai buvo tokie, kaip Andriukas. Gal jie prisimena, kaip buvo smagu. Pasiskaityk ir paklausk jų, ar tikrai taip buvo.

ANDRIUKO RŪPESČIAI

Antanas Vaičiulaitis

1. MEŠKA

Andriukas nubėga į sodą, pakelia iš žolės nukritusį saldinį obuolį ir kramto. Jis žiūri į dangų.

Ten pamažu keliauja debesys. Eina jie kaip kalnai ir kaip žvėrys. Išneria jie iš anapus girios, plaukia vienas po kito ligi pirkios stogo ir paskui dingsta už gluosnių.

Ten jau išnyko šeši garbiniuoti debesėliai, panašūs į avinėlius. Po jų pasirodė trys siauri debesys, lyg žuvys, kurių nugaros mirguliavo nuo saulės.

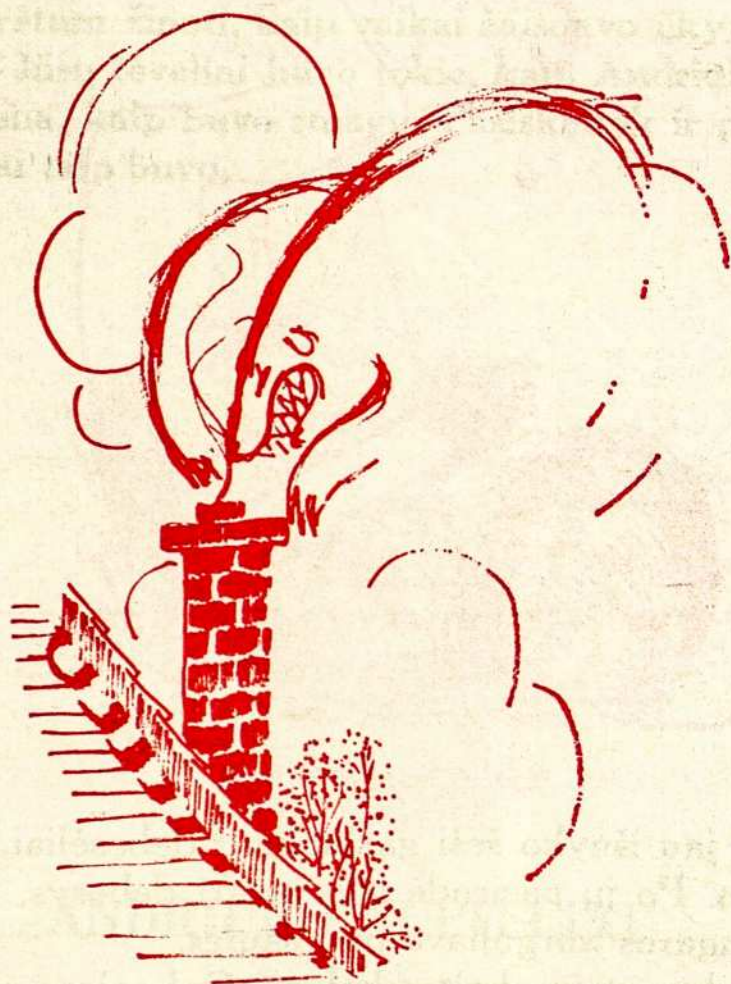
O dabar ateina baltas kalnas. Gal sniego senis, o gal Perkūnas su žaibu, kurį trenks į žemę.

Ne! Tai ne sniego senis ir ne Perkūnas. Regėkite: po dangų vaikšto didžiulė meška. Ji turi pražiotus nasrus, storą sprandą ir ilgas rankas.

Balta visa ir gauruota, štai ji jau šliaužia stogu. Prislinkusi prie kamino, ji žiūri žemyn ir uosto dūmus. O gal dešras, kurias Andriuko mamytė ten pakabino, kad išrūktų.

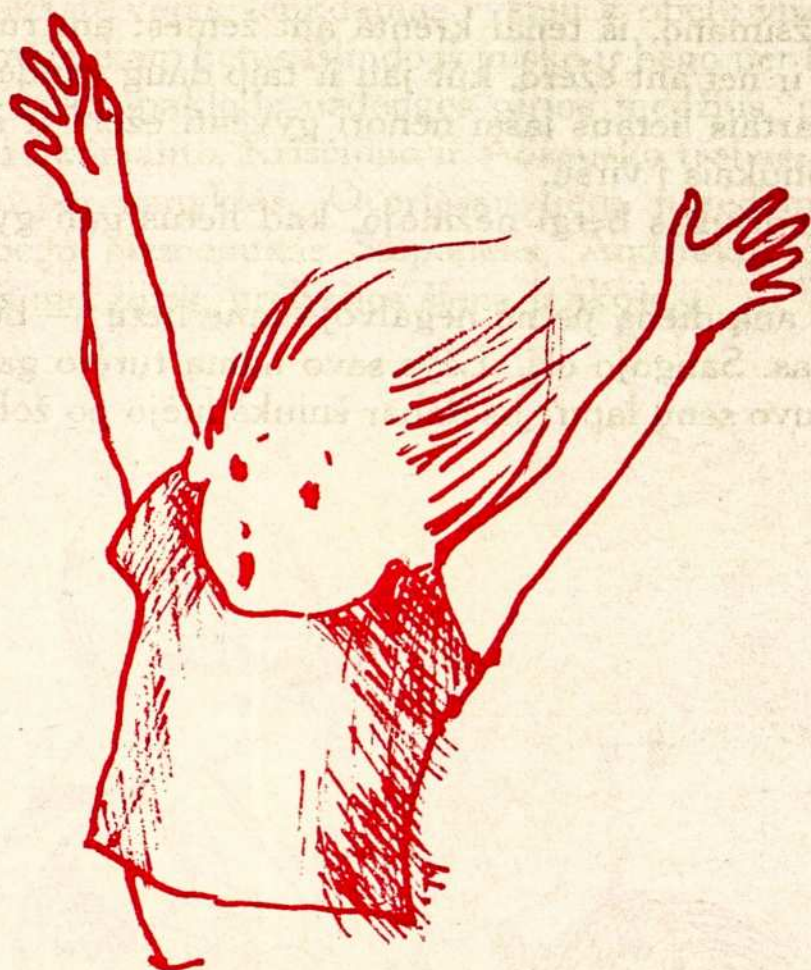
Meškos rankos ištįsta. Gal ir grabalios iš kamino dešras? . . . Gal norės patį kaminą nukelti, ar pro jį lįsti pirklion pas mamytę ir ją praryti? . . .

Išsigandęs, Andriukas lekia per sodą ir šaukia:
— Meška! Meška!

Išeina pro duris susirūpinusi mamytė ir klausia:
— Andriuk, kas tau?

Jis rodo pirštu į viršų ir aiškina:
— Meška! Ji tave sukramtys.

Mamytė apžvelgia dangų nuo rytų ligi vakarų ir nieko nemato. Žiūri ir Andriukas. Jis mato: žvėris traukiasi nuo kamino, jo snukis smailėja, galva nutrūksta nuo sprando ir viena sau tolsta padangėmis.

Štai vietoje meškos jau beliko tik keletas išsidraikiusių debesėlių.

O gal ta meška pabūgo Andriuko riksmo ir įlindo į naują debesį, kylantį iš anapus girios?...

2. LIETUS

Andriukas žino, kad lietus gyvena aukštai debesyse. Kai užsimano, iš tenai krenta ant žemės: ant rugių, ant pievų ir net ant ežero, kur jau ir taip daug vandens.

Kartais lietaus lašai nenori gyventi ežere ir šokinėja burbuliukais į viršų.

Andriukas betgi nežinojo, kad lietus gali gyventi ir miške.

O aną dieną jis nė negalvojo apie lietų — buvo taip užimtas. Saugojo ežį. Ežys savo namą turėjo gale sodo, kur buvo senų lapų. Jis dabar šniukštinėjo po žolę.

Pamatęs vaiką, ežys susirietė į kamuolį ir nejudėjo. Andriukas laukė ir laukė, kad ežys iškištų šnipuką pro savo spyglius ir parodytų veidą.

O tas nė nekrustelėjo.

Taip kantriai betūnodamas, berniukas nepamatė, kaip dangų apniaukė juodi debesys. Jis pakėlė akis tik tada, kai sušniokštė vėjas, lenkdamas vyšnių ir obelų viršūnes. Ir jis pamatė, kaip lietus išlindo iš miško ir bėgo per lauką.

Lyg kokia paklode uždengęs girios medžius, paskui kaimynų Skomanto, Kriščiūno ir Ališausko trobas, lietus jau bėgo per ganyklas. O priešais lietų, norėdamas ištrūkti, bėgo piemenukas Steponėlis, Andriuko tėtis ir Stoškaus merginos, grėbusios šieną lankoje.

Lietus buvo greitesnis už tėtį, už piemenuką ir už merginas. Visi jie buvo už paklodės, kuri nuo dangaus leidosi iki žemės.

O Andriukas spėjo pasprukti čia pat pastogėn. Išsigelbėjo ir kregždės. Jos buvo nuskridusios ligi pat debesų ir paskui, klykaudamos, nėrė žemyn.

Kai lietus nušniokštė tolyn, permirkę grįžo tėtis ir piemenukas.

Laukdamas jų, Andriukas galvojo, ar neperšlapo jo ežys.

DAILIDĖ, PERKŪNAS IR VELNIAS

Liaudies pasaką lėlių teatrui pritaikė Laima Lapinskienė.

PIRMAS VEIKSMAS

Pasakotojas: Gyveno sykį jaunas vyrukas,
Dirbo spintas, stalus ir suoliukus.
Jis vadinosi Dailidė.
Ankstį rytą atsikėlęs,
Užsimanė vaikštinėti
Po pasaulį...

Dailidė: (Praeidamas pro Eifelio bokštą)
A, Paryžius, koks žavingas, stebuklingas!
Koks laimingas aš Paryžiuje jaučiuos.
Vive la France!

Pasakotojas: Ir dar būtų vaikštinėjęs,
Bet sutiko kitą vyrą
Su ilga barzda
Ir žaibuota karūna.
Tasai vadinosi Perkūnas!
Dabar keliavo jie abu.

Dailidė: (Praeidamas pro Pizos bokštą:)
Italija! Mamma mia... pizza rija...
Kaip patinka man Italija.
La bella Italia!

Pasakotojas: Ir dar būtų jie keliavę,
Bet sutiko trečią vyrą.
Juodą rūbą jis dėvėjo,
Raudoni plaukai blizgėjo...
Tasai buvo velnias!
Dabar keliavo visi trys.

Dailidė: (Praeidamas pro piramides)
O, kaip čia karšta!
Įdomu, kokiame krašte
Mes dabar keliaujame?

Velnias: Žiūrėk — piramidės!
Mes turbūt Egipte.

Dailidė: Čia taip karšta.

Velnias: Net ir man per karšta!

Dailidė: Einame ieškot vėsesnės vietos.

Pasakotojas: Jie keliavo ilgai:

Per kalnus ir slėnius,
Per upes ir marias,
Ieškodami vėsesnės,
Gražesnės ir tinkamesnės vietos.
Po ilgos kelionės privargę,
Galų gale priėjo
Gražiausią kraštą iš visų.
Tas kraštas buvo — Lietuva!

Dailidė: (Praeidamas pro Gedimino pilį)
Čia taip gražu, vėsu ir jauku!

Velnias: Žiūrėk, Gedimino pilis!
Čia šalis žavi.

Dailidė: Apsigyvenkim čia visi.

Velnias: Gerai sakai.
Čia daug medžių, ežerų,
Čia mums bus labai smagu.

**Pasakotojas: Jie keliavo, kol priėjo plačią girią.
Ten sumanė pastatyti
Gražų namą ant kalniuko
Ir gyventi ten drauge
Tarp žalių pušų miške.**

**Jie darželį pasodino,
Daug daržovių priaugino —
Bet daugiausia morkų,
Velnio mėgstamiausių
Ir gardžiausių iš visų.**

Dailidė: (Dainuoja, plaktuku kaldamas į taktą)
Oi kalu, kalu per dieną,
Statom namą, vis tą vieną.
Oi kalu, kalu per dieną,
Tuoį bus namas, tuk-tuk-tuk.

Perkūnas: Aš Perkūnas, aš galiūnas,
Nešu medį ant pečių.
Statom namą, statom namą,
Ant kalnelio tarp pušų.

Velnius: Aš daržovių užauginsiu,
Daug morkelių, daug morkelių,
Visos gražios, visos skanios,
Kai išdygs, tai bus gardu!

Dailidė: Saulė leidžias, jau vėlu,
Reikia pailsėti.

Perkūnas: Gerai sakai, Dailide,
Ir aš sunkiai dirbau...
Labanaktis.

(Visi užmiega: velnius knarkia.
Islenka ragana, pavagia morką ir išbėga.
Rytą visi nubunda.)

Velnius: Vai, kokia graži dienele!
Saulė šviečia, paukščiai čiulba.
Eisiu pažiūrėti, kaip morkelės auga.
Viena morkelė, dvi morkelės, trys morkelės,
Keturios morkelės, penkios morkelės,
Šeš... Oi, negali būti!
Vienos morkelės trūksta!
Gal negerai suskaičiavau?
Viena morkelė, dvi morkelės, trys morkelės,
Keturios morkelės, penkios morkelės,
Šeš... Trūksta vienos morkelės!
Oi, oi, oi!

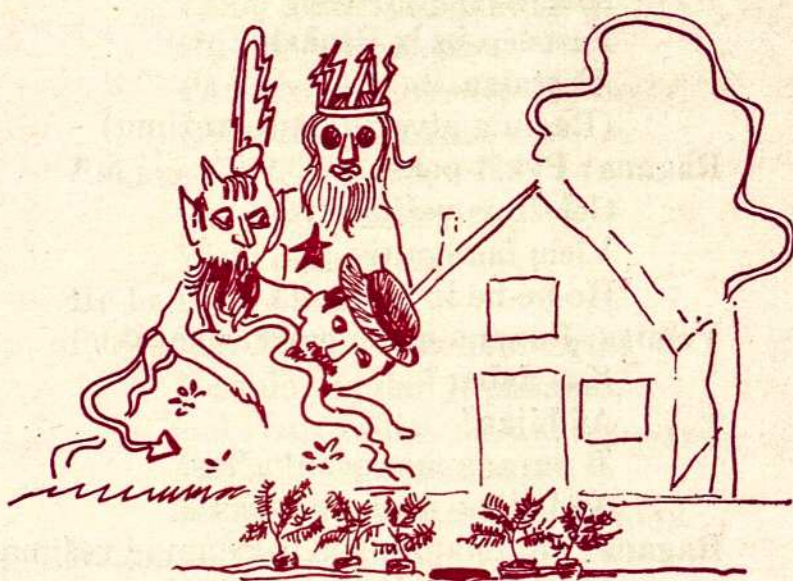

Dailide, Perkūnai!
Kelkitės, žiūrėkite —
Vienos morkelės trūksta.

Dailidė: Iš tikrųjų,
vienos trūksta.

Perkūnas: Kas galėjo atsitikti?

Dailidė: Kas nors vagia mūsų morkas!

Perkūnas: (Dailidei į ausį)
Velnias pats tas morkas rija,
Ir plaukai todėl morkiniai.

Dailidė: Pamatysim, pažiūrėsime.
Šianakt sargyboj pastovėsime.

Velnias: Aš stovėsiu, aš stovėsiu!
Aš esu labai stiprus,
Vagiui duosiu per nagus!

Dailidė: Gerai, tiktai būk tu atsargus.
(Dailidė su Perkūnu išeina.
Velnias lieka.)

Velnias: Ha-ha-ha ir ho-ho-ho,
Velnias nieko nebijo!
(Švilpauja ir dainuoja)
Aš velniukas, šėtonukas
Su plaukučiais raudonais
Ir ragučiais užriestais.
Aha, jau temsta.
Mėnuo šviečia, žvaigždės mirksi.
Pažiūrėsim, kas čia bus.
Aha, kažką girdžiu.
Pasislėpsiu ir iššoksiu
Aš staiga.
(Ragana atvažiuoja su vežimu)

Ragana: Pykšt-pokšt,
Geležinis vežimaitis,
Vielų botagaitis.
He-he-he ir ha-ha-ha.

Velnias: Ragana mano morkas vagia!
Kas dabar?
Aš bijau!
Ji nuraus man plaukučius,
Apdaužys man ragučius...

Ragana: (Rauna morkas ir krauna į vežimą)
Viena morkelė, dvi morkelės...
Vai kaip mėgstu tas morkes!
(Įsėdus į vežimą išvažiuoja)

Velnias: Saulė kyla, rytas aušta,
Ką darysiu, ką sakysiu
Aš Dailidei ir Perkūnui?...
Aš žinau, aš pameluosiu.
Meluoti moku aš gerai!
(Ateina Dailidė su Perkūnu)

Dailidė: Na, Velne, kur vagis?
Morkas aš matau tik tris!

Velnias: Dailide mielas, kaip žinai,
Iš vakaro nesijaučiau gerai.
Maniau, truputį tik prisnūsiu,
Ir morkos dingo! Ai-jai-jai!

Dailidė: Tai didvyris!

Perkūnas: (Dailidei į ausį)

Ar nesakiau, kad velnias pats

Tas morkas rija?

Šianakt daržą saugosiu aš.

Nė vienos morkelės neišneš

Dailidė: Laimingai!

Perkūnas: Laimės man visai nereikia.

Aš narsiausias iš visų.

Žaibų pluoštą aš turiu!

Hū-hū, jau naktis,

Pamatysim, koks čia tas vagis!

(Atvažiuoja ragana)

Ragana: Pykšt, pokšt,

Geležinis vežimaitis,

Vielų botagaitis.

He-he-he ir ha-ha-ha.

Perkūnas: Ragana morkas vagia!

Nežinia, ką dar ji padarys,

Gal visus žaibus man sutrankys?

Juk aš tai ne kvailys,

Jei pasislėpsiu, manęs nematys...

Ragana: Viena morkelė...

(Atsikanda)

Vai, kaip skanu!

Rytoj visas išvogsiu!

Ką tik noriu, tą galiu,

Nepastos jie man kelių.

Perkūnas: Saulė kyla, rytas aušta,

Ką darysiu, ką sakysiu

Aš Dailidei ir Velniukui?

(Ateina Dailidė su Velniu)

Dailidė: Vėl išvogta!

Na, Perkūnai, kur vagis?

Perkūnas: Dailide mielas, dantį gėlė.

Iš tikrųjų, iš tikrųjų,

Taip skaudėjo, kad truputį užmigau

Ir vagies nė nemačiau...

**Dailidė: Tai gudruoliai, tai stipruoliai
Jūs abu!**

Šianakt aš pasaugoti einu!

Dailidė: (Likęs vienas dainuoja)

Aš, Dailidė, nemiegosiu,

Visą naktį ūliavosiu

Ir tą vagį aš pagausiu,

Kad mums morkų neberautų.

Tra-lia-lia ir tra-lia-lia,

Morkelių rauti nevalia.

(Atvažiuoja ragana)

Ragana: Pykšt, pokšt,

Geležinis vežimaitis,

Viešų botagaitis.

He-he-he ir ha-ha-ha,

Morkų man dar negana!

Dailidė: Aha, raganėle,

Ką veiki mūsų darže?

Kas atvijo čia tave?

Ragana: Ką aš noriu, tą galiu,
Nepastosi man kelių!

Dailidė: Tik dvi morkos tau beliko!
Jei norėsi, pasakysiu,
Kaip daugiau užsiauginti.
Va, štai sėklos.
Pasisėsi ir turėsi
Morkų kiek tiktai norėsi.

Ragana: (Žiūri į sėklas delne)
Ar iš tikrųjų?
Pasakyk, kaip padaryti?

Dailidė: Paprastas dalykas:
Žemę pakask,
Sėklas įmesk,
Ir turėsi, kiek norėsi.
Naktį sau miegot galėsi.

Ragana: Iš tikrųjų, iš tikrųjų,
(Nusižiovauja)
Nusibodo naktinėti,
Geriau patale gulėti.
(Ragana išeina, vis žiūrėdama sėklas
ir kartodama:)
Pasisėsiu ir turėsiu...
(Ateina Velnias ir Perkūnas)

Perkūnas: Visos morkos dar darže!

Velnias: Vagis nė vienos neišnešė!

Perkūnas: Mes manėm, kad tu žmogelis silpnas,
Bet tu, Dailide, drąsus.
Vikresnis tu, už mus abu!

Dailidė: O dabar, visi į darbą.
Namą statom juk visi...
(Dainuoja, o kiti du pritaria)
Oi, kalu, kalu per dieną,
Statom namą vis tą vieną.

— Uždanga —

(Antras veiksmas bus sekančiame numeryje)

MAMYTĖS DIENAI

Viktoras Šimaitis

Gražios gėlės! Spindulėliai
Jų taurelėn rieda.
Mūs mamytė mums gražesnė
Už gražiausią žiedą!

Aukso varpas puikiai skamba,
Ir dangus jį girdi...
Mūs mamytė turi gerą,
Gryno aukso širdį!

MOTINOS DIENA

1979 m. gegužės 13 diena yra mums brangi.
Tą dieną švenčiame Motinos dieną,
nes mes mylime savo mamytės.
Tą dieną mes duodame mamytėms dovanas.
Mes turime mamytės mylėti.
Mamytės mus augina ir mus myli.
Mano mamytė yra geriausia ir gražiausia iš visų.
Aš savo mamą labai myliu.

*Gintaras Sušinskas, 3 sk.
Vincio Krėvės mokykla
Philadelphia, Pa.*

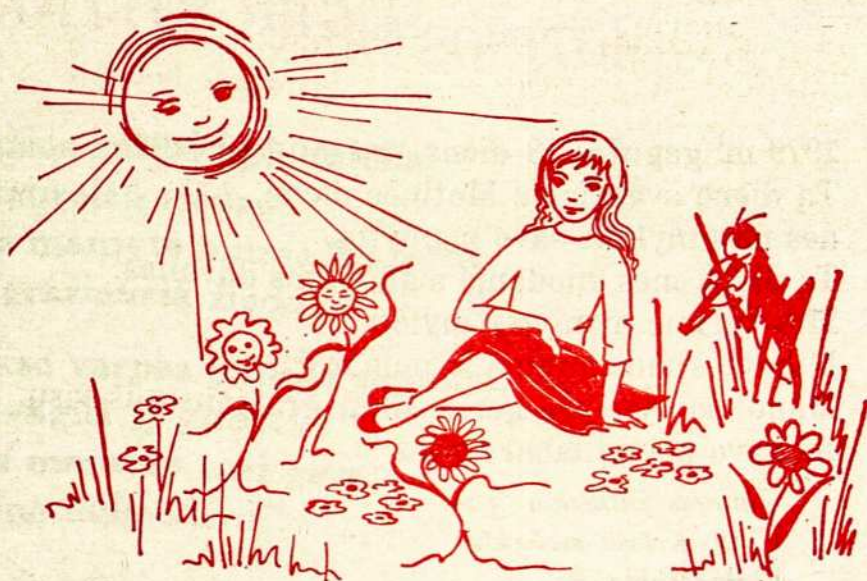

Mūsų šeima
Audra Puzerytė, 7 m.
Toronto, Canada

1. Motinos dieną mes gerbiame mamas ir Mariją, Dievo motiną.
2. Motinos diena yra gegužės mėnesį.
3. Tą dieną su mamytėmis einame į bažnyčią.
4. Taip pat einame prie komunijos.
5. Tą dieną prisimename ir krikšto mamas.
6. Mes valgome didelius pietus.
7. Mamytei duodame dideles dovanas.

*R. Tauras Viesulas, 3 sk.
Vincio Krėvės mokykla
Philadelphia, Pa.*

NENUPIRKTA DOVANA

Rūta Stroputė, 13 m.

Chicago, IL

Jurgina sėdėjo ant upelio kranto ir nelinksmai žiūrėjo į mėlyną dangų.

— Gyvenimas sunkus, — tarė sau mergaitė. — Visur problemos! Esu per jauna dirbti. Tai kur gauti pinigų?

Jurginai rūpėjo nupirkti mamai dovaną. Motinos diena čia pat, o ji nieko neturėjo.

— Nėra tas pat, kai tėvelis nuperka dovaną ir pasako, kad nuo mūsų visų. Aš pati norėčiau mamai dovaną nupirkti.

Taip begalvodama ir besvajodama, Jurgina užsnūdo.

— Kur aš esu? — staiga pabudusi paklausė. Ji sėdėjo ant minkšto, balto patalo.

— Esi danguje, — atsakė geltonplaukis angelas.

— Ar aš jau mirus? — nustebo mergaitė.

— Ne, — tarė angelas. — Aš tave čia pasikviečiau, nes man rūpi. Tu, Jurgina, per daug galvoji apie pinigus ir per mažai žinai apie meilę.

— Apie meilę? Bet aš noriu nupirkti mamytei dovaną todėl, kad ją myliu.

— Pačių gražiausių dovanų niekas negali nupirkti, — paaiškino angelas.

Jurgina pagalvojo.

— Nesuprantu, — pagaliau pasakė.

Angelas paėmė ją už rankos. — Einam pasivaikščioti, tada gal suprasi. — Jie nuėjo į mažą kambariuką. Jame dirbo daug angelų. Jų plunksnakočiai smarkiai bėgiojo per popieriaus lapus.

— Ką jie rašo? — paklausė Jurgina.

— Jie užrašo, kokias dovanas Dievas yra davęs kiekvienam žmogui. Kiekvienas žmogus turi koki nors talentą.

— Kiekvienas? Net aš — nustebo mergaitė.

— Kiekvienas žmogus turi dovaną. Vieni įvertina ir naudoja ją kitus pradžiuginti. Kiti neįvertina ir nenaudoja.

— Kokią dovaną aš turiu? — paklausė Jurgina.

— Atsisėsk, paimk pieštuką ir popieriaus — ir žinosi, — nusišypsojo angelas.

Jurgina pravėrė akis.

— Tikrai! Juk aš mėgstu piešti gamtovaizdžius. Galėčiau nupiešti labai gražų ir padovanoti mamytei!

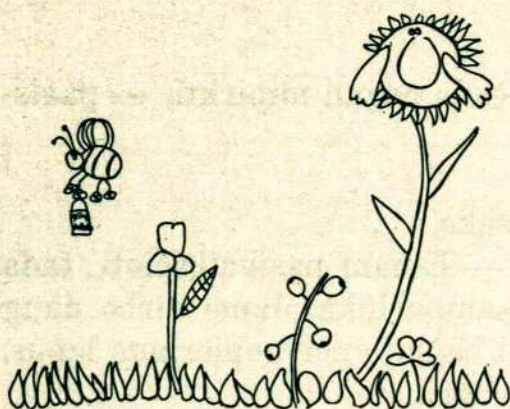

Miranda Frankenaitė, 10 m.
Glendale, CA

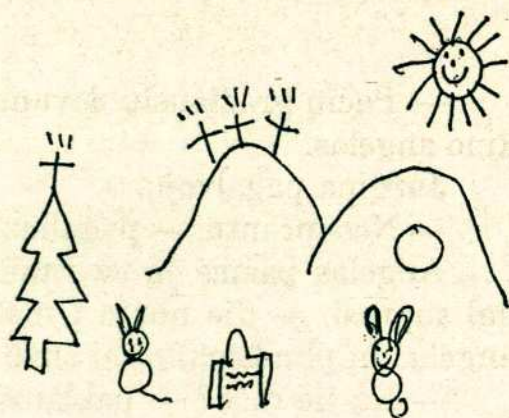

Mano mama
Rikantė Girniūtė

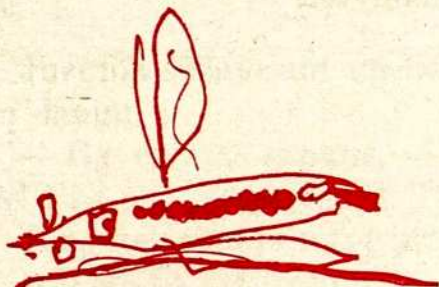

Kristina Valevičiūtė, 7 m.
Toronto, Canada

Andris Dunduras, 7 m.
Cleveland, Ohio

Baltija Udrytė, 4 m.
Jackson, MI

Lidija Gražulytė, 7 m.
Chicago, IL

Elenutė Tijunelytė, 5 m.
Chicago, IL

Laima Jankauskaitė, 10 m.
Woodhaven, NY

IS POPIERINIŲ LĖKŠČIŲ

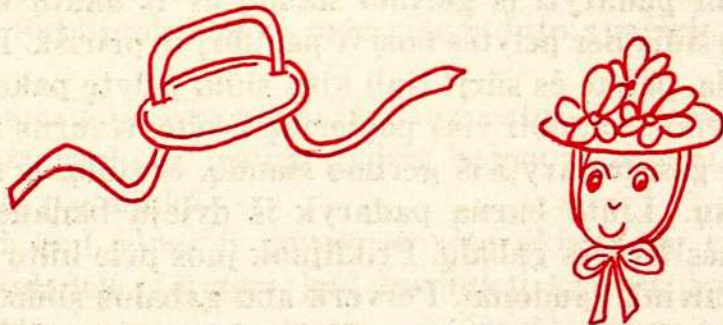
SKRYBĖLAITĖ

Ko reikia:

1. Popierinės lėkštės
2. Kaspino
3. Spalvoto popieriaus
4. Žirklių ir klijų

Kaip padaryti:

1. Įkirpk popierinę lėkštę iš šonų ir perverk kaspiną.
2. Iškirpk popierinių gėlių ir priklijuok.

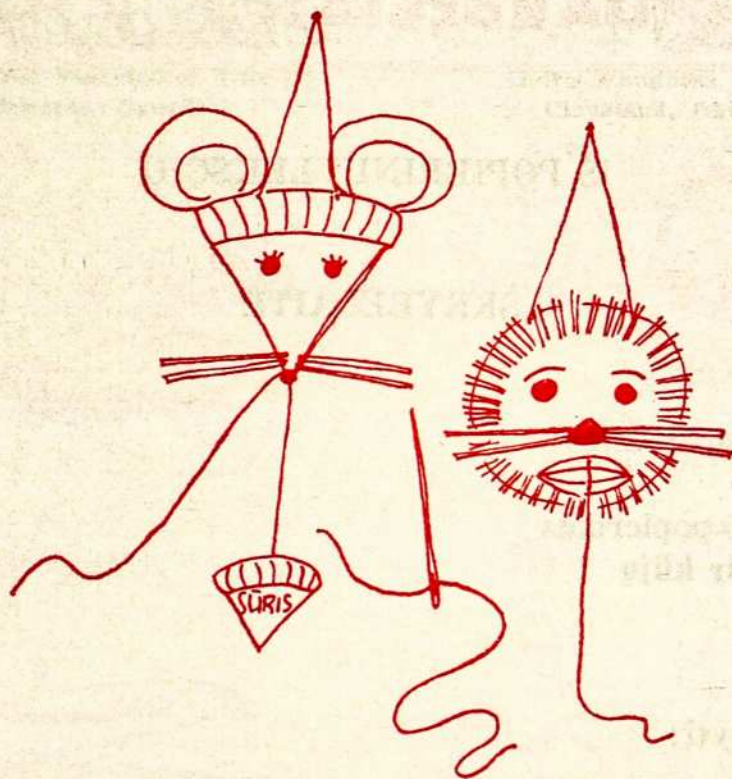

JUDANTYS GYVULIUKAI

Ko reikia:

1. Popierinių lėkščių
2. Siūlo
3. Žirklių ir klijų
4. Gėrimo šiaudų.

Kaip padaryti:

1. Pelytei iškirpk trikampį iš popierinės lėkštės. Iš likusios dalies iškirpk ausis ir sūrio gabaliuką. Įpiešk pelytei akis ir snukutį. Ūsus gali padaryti iš gėrimo šiaudų ar iš dantų krapštukų. Perverk siūlą per pelytės nosį ir per sūrį ir pririšk. Kai tempši siūlo galą, pelytė ės sūrį! Gali kitu siūlu pelytę pakabinti.
2. Liūtui reikia naudoti visą popierinę lėkštę. Gaurus aplink liūto veidą gali padaryti iš gėrimo šiaudų, iš siūlų, iš medžiagos gabaliukų. Liūto burną padaryk iš dviejų banano pavidalo popierinės lėkštės gabalų. Priklijuok juos prie liūto veido. Vidų nuspalvink raudonai. Perverk abu gabalus siūlu. Kai siūlą patrauksi, liūtas užsičiaups. Kai atleisi, jis atidarys burną.

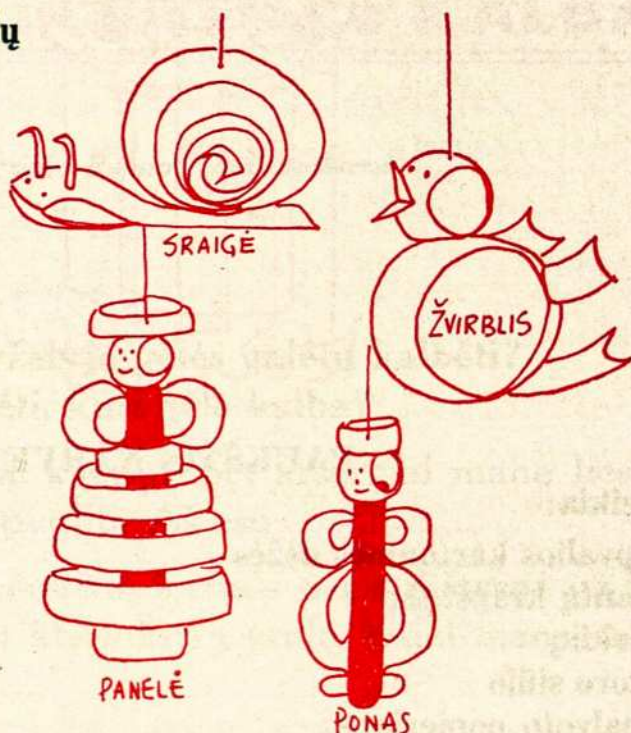

POPIERIAUS JUOSTELĖS

Gali padaryti įdomių dalykų iš popieriaus juostelių. Pabandyk.

Ko reikia:

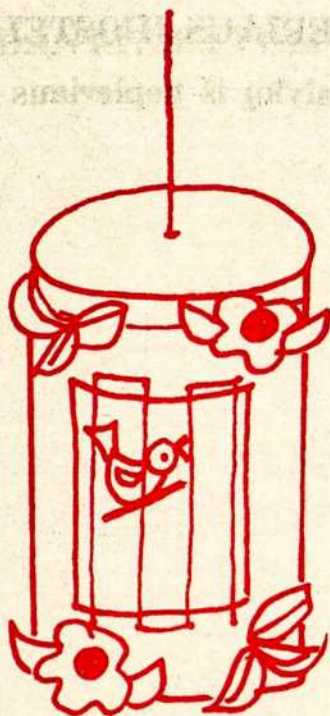
1. Spalvoto popieriaus
2. Žirklių
3. Klijų
4. Pagaliukų nuo ledų
5. Siūlų.

Kaip padaryti:

1. Žvirbliui padaryk du ratus: vieną mažesnę, kitą didesnę. Suklijuok. Priklijuok sparnus ir uodegytę iš popierinių juostelių. Priklijuok snapą, iškirptą iš popieriaus.
2. Sraigei paimk popieriaus juostelę ir suklijuok, kad būtų mažas lankelis priekyje. Ant viršaus laisvai susuk popieriaus juostą. Suklijuok lankus prie vienas kito apačioje, kad laikytųsi.
3. Iš popieriaus juostų padaryk daug ratų — mažesnius galvai, didesnius rankom, įvairių dydžių kojoms ir sijonui. Priklijuok prie ledų pagaliuko.
4. Jei nori, kad ponas ir panelė stovėtų, įkišk ledų pagaliukus į molio kaladėlę. Jei nori, kad žaisliukai kabotų, įverk siūlą ir pakabink.

PAUKŠTIS NARVE

Ko reikia:

1. Apvalios kartoninės dėžės
2. Dantų krapštuko
3. Žirklių
4. Storo siūlo
5. Spalvoto popieriaus.

Kaip padaryti:

1. Paukščiuką gali iškirpti iš spalvoto popieriaus arba padaryti iš popieriaus ratų, kaip parodyta anksčiau. Paukščiuką priklijuok ant dantų krapštuko. Per paukščiuko galvą perverk ilgą siūlo galą.
2. Apvalioje dėžėje iškirpk langelį. Padaryk keturias skylutes langelio viršuje ir apačioje. Perverk siūlą, kad pasidarytų grotos.
3. Jei nori, gali visą apvalią dėžę apklijuoti spalvotu popieriumi arba gali iškirpti gėles, medžių lapus ir taip papuošti.
4. Įdėk paukščiuką į dėžę. Siūlą perverk per dėžės viršų ir pakabink.

ŠLIURĖ IR KEPURĖ KALBA

paruošė Ramunė Račkauskienė

I. GĖLĖS KALBA

Kas būtų, jei darželyje gėlės galėtų kalbėti?

Ar galėtum atspėti, kuri gėlė kalba?

1. "Aš labai gražiai kvepiu, bet atsargiai mane lieskite, nes turiu daug spyglių. Aš esu ....."
2. "Aš augu labai aukšta, kartais net aukštesnė už žmogų! Aš visuomet atsisukus į saulę, todėl mane vadina ....."
3. "Aš turiu daug mažų, baltų žiedelių, kurie panašūs į mažus skambaliukus. Aš esu ....."
4. "Aš mėgstu gyventi paunksmėje, kur nėra labai saulėta. Aš esu fioletinės spalvos ir mano vardas yra ....."
5. "Mano žiedai paprastai būna raudonos ar geltonos spalvos. Jie atrodo kaip puodeliai. Aš esu ....."
6. "Nors turiu geltonus žiedus, žmonės nemėgsta, kai augu jų kiemuose. Aš esu piktžolė. Mano vardas yra ....."

žibuoklė - pienė - saulėgraža - rožė - pakalnutė - tulpė

II. PRIEŠINGYBĖS

Žodžiai, kurie turi priešingą reikšmę, yra priešingybės. Ar gali suvesti priešingos reikšmės žodžius?

kalnas
aukštas
mažas
sotus
lėtas
potvynis

žemas
alkanas
sausra
didelis
slėnis
greitas

III. GEGUŽINĖ

Gegužio mėnesį žmonės mėgsta išvažiuoti į gamtą. Nuvažiavę kur nors į mišką, ar prie ežero, jie smagiai praleidžia dieną. Dažnai kartu pasiima pintinę. Ar gali atspėti, kas šioje pintinėje sudėta?

(Atsakymai psl. 32)

IV. LAUKE IR VIDUJ

Kai kuriuos dalykus darome lauke, o kitus — viduje, namuose. Atspėk kas kur daroma?

1. ravime daržą
2. adome kojines
3. plauname indus
4. statome palapinę
5. lanku šauname strėlę
6. skalbiame baltinius
7. sodiname gėles
8. minkome tešlą
9. grėbiame lapus
10. irkluojame valtį

V. GALVOSŪKIS vyresniems vaikams

Šiame kvadrato surašyti keturi dalykai, kuriuos dėvime. Visi žodžiai surašyti iš kairės į dešinę, bet raidės sumaišytos.

P L R Ž A Ė
K A I T R S
B I P U Z Ė
D E L U A S

(Atsakymai psl. 32)

L.arch.

JUOKAI

paruošė I. Grigaitienė

Rama: Mama, kodėl aš tokia maža?

Mama: Nesirūpink vaikeli, kai tavo tėtis gimė jis svėrė tik keturis svarus.

Rama: Tikrai, mama, ar jis liko gyvas?

Devynerių metų Laima parašė laišką iš stovyklos į namus: "Mums čia labai smagu. Mes žaidžiam, dainuojam, iškylaujam, mokomės austi ir kiekvieną vakarą visos verkdamos užmiegam."

Dėdė Morkus: Rima, kaip tau patinka eiti į mokyklą?

Rima: Dėde, patinka nueiti, ir patinka grįžti, tik nepatinka tai, kas yra tarp nuėjimo ir sugrįžimo.

Tik grįžęs iš Prancūzijos, Tadas susitiko Matą.

Matas: Tada, kaip tau sekėsi susikalbėti prancūziškai?

Tadas: Neturėjau sunkumų. Sunkiau patiem prancūzams buvo. Jie niekaip negalėjo suprasti, ką aš jiems sakiau.

Linas: Tavo kalimą plaktuku galima lyginti su žaibavimu.

Rimas: Tu manai, kad aš labai greitai kalu?

Linas: Ne, niekuomet nepataikai į tą pačią vietą.

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

III. Gegužinės pintinė: duona, raugintas agurkas, šaltas viščiukas, peiliai, servetėlės, pyragaičiai, saldainiai, šakutės.

V. Kvadratas: paltas, kepurė, bliuzė, diržas.